

ligt. Dersom vi nu tilføiede denne Vagt en politisk militær, frygter jeg for, at vi kunde komme til at gjøre flere Erfaringer af den Art, som man har gjort i Frankrig. Jeg tror, det er en Tanke, som maade kunne virke til at skræmme os bort fra at begynde paa at gjøre Kjøbenhavn til en Fæstning og at omgive den med Volde, som i mere end i militær Forstand kunde komme til at stille den fra den øvrige Befolkning. Jeg skal i denne Forbindelse minde om, at vi ifjor ikke troede her i Thinget gieblikkeligt at kunne foreslaa at opgive Kjøbenhavn som besættet Plads. Vi havde den Erkjendelse, at saalænge Kjøbenhavn endnu var Flaadens Støttested, Flaadens Leie, maatte en vis Dækning ogsaa være ønskelig; men vi haabede at kunne komme dertil, at vi ogsaa i den Henseende fik Kjøbenhavn gjort til en fuldstændig aaben By, og af Foranstaltninger sigtende dertil havde vi tænkt os, at det Henigtsmassigt vilde være Anvendelsen i videre Udstrækning af et Forsvar baseret paa Torpedoer og flydende Batterier. Denne Tanke stammer naturligtvis ikke fra dette Things Medlemmer, men fra Sagkyndige, og den fandt ikke ringe Anerkjendelse fra Fleres Side. Imidlertid har Regjeringen nu stillet sig overfor denne Tanke saaledes, at den har afsagt den med de samme korte Ord som dem, hvormed Tanken blev mødt ifjor, nemlig at Sagen hidtil er uprøvet, at flydende Forter ikke ere saa gode som faste Forter, og at man derfor har lagt Planen til Side. Jeg tror ikke, at denne hele Tanke kan lade sig afsøje saa kort. Der er Ingen, som har benægtet, at faste Forter i og for sig afgive et stærkere Børn, ja, der er end ikke gjort Forsøg paa at benægte det, men vi have kun fremhævet, at det efter de Omstændigheder, som ere for Haanden, og efter vore Forhold vilde være en rigtig Bei, ja maakte den eneste rette Bei at slaa ind paa. — Ved Lovforslagets øvrige Enkeltheder skal jeg ikke dvæle; det ligger nærmere for Udvalget at gjenoptage dette Arbejde. Jeg har kun villet pointere, hvad jeg ansaa for at være Hovedpunktet, nemlig Striden for eller imod Kjøbenhavns Befæstning. Jeg tillod mig ifjor at haabe, at den Forhandling, vi dengang førte, i det Mindste skulde have det Resultat, at Projektet derom skulde have været dødt, og at vi derefter kunde have optaget Forhandlingen om, hvad der da skulde foretages, men min Forventning i den Henseende er bleven aldeles skuffet. Tanken om Kjøbenhavns Befæstning har tuertimod udviklet sig fra ifjor at være en Skygge til i Aar at være et dog i alt Fald antydet Forslag. Med Hensyn til de andre Forslag skal jeg minde om, at det har maattet overraske, at den ærede Marineminister har været driftig nok til at udtale, at de Pantserflibe, han søger extraordinært bevilgede, skulle være af lignende Art som det, der nu er sat paa Stabelen. Denne Driftighed har imponeret mig og vistnok

Flere. Det forekommer mig, at Erfaringen i den mellemliggende Tid ingenlunde har ført til at styrke Pantserflibsystemet overhovedet, men at man kan gaa saa vidt at sige, at Bygningen skal være af lignende Art som Pantserflibet „Selgoland“, er ganske vist forbausende. Det Tilbud, som det høi Thing gjorde ifjor, er af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgfreds (Scavenius) betegnet som værende lig Mul, ligesom han ogsaa mente, at hele den Betragtning, Thinget gjorde gjældende, var uberettiget. Hans Betragtning var den, at man, naar man her forlangte, at det andet Thing og Regjeringen skulde gaa ind paa den opstillede Betingelse, forlangte noget Umuligt, og at Tilbudet derfor var lig Mul. Bliver man staaende ved den Betragtning, at det er uberettiget at fordrø, at de andre Sider af Lovgivningsmagten skulle høre eller sige sig, da er dette ganske rigtigt, da bliver et Tilbud af den Art fra vor Side fuldstændig uden Betydning; men det tror jeg ikke. Jeg fastholder fremdeles ligeoverfor det ærede Medlem Troen paa, at det omhandlede Tilbud ikke skal vise sig at være saa ganske uberettiget og heller ikke saa ganske uden Følger. Det er nemlig mit Haab, at det høie Thing i det Væsentlige vil blive staaende ved det Tilbud, der blev gjort ifjor; men at mange Rettelser i Enkelthederne kunne blive foretagne, er selvfølgelig forbeholdt. Ligeoverfor det ærede Medlem for Viborg Amt 4de Valgfreds (Kjær) skal jeg udtale min Anerkjendelse af den loyale Maade, hvorpaa han er optrædt i denne Sag, og jeg modtager hans Tilsgaen om, at han ogsaa fremdeles vil støtte det Forslag, han ifjor har givet sin Stemme. Jeg kan kun beklage, om han vil fastholde den Opfattelse, at et Forsvar, der i mere eller mindre Grad er knyttet til Sjælland, skulde kunne indebære Spiren i sig til nogen Splittelse af Riget. Det er min fulde Overbevisning, at dette ikke er Tilfældet, og jeg er overbevist om, at det ærede Medlem for Viborg Amt 4de Valgfreds, naar en Afgjørelse finder Sted i denne Retning, vil bestræbe sig for at gjøre det indlysende for Enhver, som maatte tvivle, at noget Saadant ikke behøver at ligge i denne Tanke eller i denne Foranstaltning. — Den Betingelse, som Thinget ifjor knyttede til det Tilbud, som blev gjort, gik jo ud paa at tilvejebringe Midlerne til disse Foranstaltninger ad overordentlig Bei ved en Skat paa Formue og Leilighed. Dette var ikke paa nogen Maade et Udtryk for et Løne, som man har kaldt det, eller fordi der er et Ordsprog, som siger: „Forandring fryder“, det skeie tværtimod i Erkjendelse af, at det var nødvendigt at tilvejebringe Midlerne til disse overordentlige Foranstaltninger paa en Maade, som i videre og rigere Maal svarede til Conen til at bære dem. Det har forsaavidt ogsaa maattet tilfredsstillende, at den Opfattelse af vor hele finansielle Stilling og vor Skattevne, hvorpaa denne Betragtning hviler, har fundet større og større An-